

RESSÒ DE LA PARAULA

Escoltar set paraules (i VII).

«Pare, confio el meu alè a les teves mans» (Lc 23,46)

En moments de sofriment, davant de problemes greus, la solució dels quals requeriria un miracle, la nostra oració és normalment de petició: Senyor, que es curi! Que se solucioni el problema! Que canviï d'actitud! Que trobi feina! Que tingui sort!... Són oracions en si mateixes legítimes. Molts es van acostar a Jesús, demanant-li miracles d'aquest tipus, i Jesús no els rebutjava, si ho feien amb humilitat i confiança. Ell mateix va demanar al Pare que li evités, si era possible, el sofriment de la tortura i la mort.

Altres vegades els forts sofriments es tradueixen en protestes a Déu, passant-li comptes del seu silenci, del seu oblit o de la seva «equivocada» providència...

Nosaltres, testimonis de la mort de Jesús a la creu, ja coneixem com ha d'acabar, quin ha de ser el desenllaç del drama que viu davant Déu tot just sofrent. Tots hem de saber pregar de cor amb les paraules de Jesús:

«Pare, confio el meu alè a les teves mans» (Lc 23,46).

Qui pot fer aquesta oració?

Hom pot recitar aquesta oració, quan ha esgotat totes les possibilitats humanes de solucionar el problema que el fa patir, i veu al final que ja no hi ha solució. Però aquesta pregària és més pròpia d'un just que, tot i haver tingut la possibilitat de triar camins poc honorats o poc concordes amb la Llei de Déu, sempre va optar pel bé i es va fiar de la justícia. Durant la seva lluita ha anat fent actes de confiança en la veritat i el valor que li mereix el camí de Déu. Quan arriba el moment de la desfeta, quan veu que el bé no venç, sinó que ha estat abatut per les forces de la injustícia i del mal, llavors en-

cara li queda l'acte de la suprema confiança: abandonar-se a les mans de Déu.

Aquest acte, al seu torn, suposa que el just, esgotat després de la lluita a favor de la bondat i la justícia, està convençut que hi ha unes mans que l'acullen amb amor. Unes mans que li donaran descans, recer estable, i ja no el deixaran mai més. Gràcies que aquestes mans existeixen, tota la seva lluita, fins i tot els seus fracassos, tenen sentit.

Què seria de tants justos que hi ha i hi ha hagut en el món i que van acabar en el fracàs més absolut, si no poguessin exhalar el seu últim alè diri-

gint-se a Déu Pare amb aquesta oració?

Una vegada plantejaren a Bertolt Brecht, poeta i dramaturg que va posar la seva creació literària al servei de la causa marxista, què cal pensar sobre els qui han lluitat per la justícia i han mort sense haver vist realitzada la utopia. La seva resposta va ser que l'individu no val tant com la col·lectivitat: algun dia el poble veurà el paradís a la terra. Per a nosaltres cadascun val tant com tota la col·lectivitat i el paradís ja comença aquí, quan hom viu sostingut per l'amor. El just viu i viurà en les mans del Pare.

Més encara. El sentit profund dels treballs del just, fins i tot el seu fracàs i la seva mort, és fer-ne ofrena, una consagració, un lliurament d'amor al Pare. És el que denominem sacrifici. La Carta als Cristians Hebreus ens diu que gràcies al lliurament i abandonament de Jesús a la creu, nosaltres podem gaudir de la reconciliació i la llibertat. Per això continuem lliurant el nostre esperit, cada dia, com un ressò pàl·lid del que va fer Jesús.

† Agustí Cortés Soriano
Bisbe de Sant Feliu
de Llobregat

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Pasqua florida, en la natura i en el cor

Us heu adonat com la Pasqua coincideix amb el despertar de tota la naturalesa. Veig una analogia entre el que passa a la naturalesa en primavera amb el que succeeix al cor de la Pasqua.

Per Pasqua, allunyada la tristesa de l'hivern passat, l'oreig d'un vent acarona suau, les prades reverdeixen per tot arreu, els arbres floreixen i comencen a notar-se els perfums de les flors. Qui no entén que tot això és un símbol del misteri de la vida nova que celebrem per Pasqua? Durant la primavera un despertar misteriós omple la naturalesa, un alè de vida fa renéixer tot, tornen a cantar els ocells que havien restat silenciosos durant

l'hivern i les plantes fecundades es preparen per a donar els seus fruits.

Però Pasqua és sobretot la resurrecció de Jesús. Jesús ha passat de mort a vida. Ens ha obert el camí, si creiem en la seva resurrecció, per poder passar també nosaltres de mort a vida. La fe és el secret per a gaudir d'una veritable Pasqua.

Ja que Jesucrist ha ressuscitat, ho podem esperar tot: que els ideals són possibles, que els somnis esdevinguin realitat, que l'esperança sempre està de part nostra.

Ja que Jesucrist ha ressuscitat, ho podem aguantar tot: perquè sabem que el dolor, el sofriment i la mort no són la darrera paraula.

Ja que Jesucrist ha ressuscitat, podem estimar tot i tothom, ja que estimar és el pes i la mesura de la nostra vida. Podem estimar sempre, més enllà de la mort, perquè «l'amor és més fort que la mort».

El nostre ja no és un còdex de conducta conformista, per anar tirant, per a no fer-nos mal els uns als altres sinó una proposta de conducta elevada, de grans ideals, de buscar sempre el bé dels altres fins per damunt dels nostres interessos personals.

Que tots tinguem una joiosa Pasqua de Resurrecció.

Mn. Ramon Sàrries

ECO DE LA PALABRA

Escuchar siete palabras (y VII).

«Padre, en tus manos
encomiendo mi espíritu»
(Lc 23,46)

En momentos de sufrimiento, ante problemas graves, cuya solución requeriría un milagro, nuestra oración es normalmente de petición: ¡Señor, que se cure! ¡Que se solucione el problema! ¡Que cambie de actitud! ¡Que encuentre trabajo! ¡Que tenga suerte!... Son oraciones en sí mismas legítimas. Muchos se le acercaron a Jesús pidiéndole milagros de este tipo, y Jesús no les rechazaba, si lo hacían con humildad y confianza. Él mismo pidió al Padre que le evitase, si era posible, el sufrimiento de la tortura y la muerte.

Otras veces los fuertes sufrimientos se traducen en protestas a Dios, pidiéndole cuentas de su silencio, de su olvido o de su «equivocada» providencia...

Nosotros, testigos de la muerte de Jesús en la Cruz, ya conocemos cómo ha de acabar, cuál ha de ser el desenlace del drama que vive ante Dios todo justo sufriente. Todos hemos de saber orar de corazón con las palabras de Jesús:

«Padre, en tus manos encomiendo mi espíritu»
(Lc 23,46).

¿Quién puede hacer esta oración?

Uno puede recitar esta oración, cuando ha agotado todas las posibilidades humanas de solucionar el problema que le hace sufrir, y ve al final que ya no hay solución. Pero esta plegaria es más propia de un justo que, aun habiendo tenido la posibilidad de elegir caminos poco honrados o poco acordes con la Ley de Dios, siempre optó por el bien y se fió de la justicia. Durante su lucha ha ido haciendo actos de confianza en la verdad y el valor que le merece el camino de Dios. Cuando llega el momento de la derrota, cuando ve que el bien no vence, sino que ha sido abatido por las fuerzas de la injusticia y del mal, entonces aún le queda el acto de la suprema confianza: abandonarse a las manos de Dios.

Este acto, a su vez, supone que el justo, agotado tras la lucha a favor de la bondad y la justicia, está convencido de que hay unas manos que le acogen con amor. Unas manos que le darán descanso, cobijo estable, y ya no le soltarán nunca. Gracias a que esas manos existen, toda su lucha, incluso sus fracasos, tienen sentido.

¿Qué sería de tantos justos que hay y ha habido en el mundo y que acabaron en el fracaso más absoluto, si no pudieran exhalar su último aliento dirigiéndose a Dios Padre con esta oración?

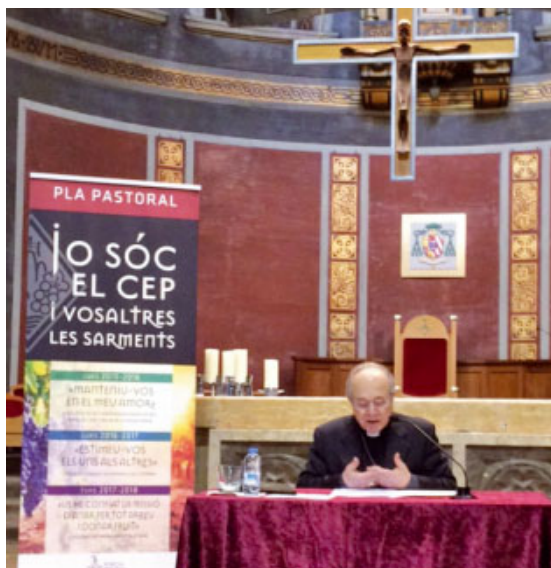
Le plantearon una vez a Bertolt Brecht, poeta y dramaturgo que puso su creación literaria al servicio de la causa marxista, qué pensar acerca de quienes han luchado por la justicia y han muerto sin haber visto realizada la utopía. Su respuesta fue que el individuo no cuenta tanto como la colectividad: algún día el pueblo verá el paraíso en la tierra. Para nosotros cada uno vale tanto como toda la colectividad y el paraíso ya comienza aquí cuando uno vive sostenido por el amor. El justo vive y vivirá en las manos del Padre.

Más aún. El sentido profundo de los trabajos del justo, incluso su fracaso y su muerte, es hacer de ello ofrenda, una consagración, una entrega de amor al Padre. Es lo que denominamos sacrificio. La Carta a los Cristianos Hebreos nos dice que gracias a la entrega y abandono de Jesús en la Cruz, nosotros podemos gozar de la reconciliación y la libertad. Por eso seguimos entregando nuestro espíritu, cada día, como un eco pálido de lo que hizo Jesús.

† Agustín Cortés Soriano
Obispo de Sant Feliu de Llobregat

VIDA DIOCESANA

«Que tots siguin u...»

La conferència quaresmal que el bisbe Agustí va pronunciar diumenge dia 2 d'abril a la Catedral de Sant Llorenç portava per títol aquest verset complert de l'Evangeli de sant Joan: «Que tots siguin u, com tu, Pare, estàs en mi i jo en tu» (Jn 17,21). De fet, va ser una lectura meditada i en clau de pregària de tot el capítol 17, en el qual es podien identificar tres parts: la relació de Jesús i el Pare; la pregària de Jesús al Pare sobre els deixebles; la pregària pels qui en el futur creuran. Aquestes reflexions van anar intercalades amb intervencions musicals del quartet de veus Lux Ex Tebris, amb aquestes peces: *Tantum ergo*, de Maurice Duruflé; *Chritus factus est*, de Felice Anerio; *O vos omnes*, de Tomás Luis de Victoria. La combinació de paraula i música va afavorir la transmissió d'un missatge profund i entenedor, en una clima de contemplació i serenor.

Reobertura del temple parroquial de la Santa Creu d'Olorda

Després de la cessió de l'atenció pastoral de la parròquia de Santa Creu d'Olorda a Molins de Rei, s'han fet darrerament els últims treballs de condicionament de l'església de cara a la seva reobertura.

També s'ha creat un equip de voluntaris que tindrà cura de tot el que faci referència a aquesta parròquia. La festa de reobertura de l'església tindrà lloc el proper dissabte dia 22 d'abril, amb una mis-

sa de Pasqua a les 12 h. A partir d'aquest dia, l'església de la Santa Creu d'Olorda estarà oberta tots els dissabtes de 10 a 13 h. Les misses se celebraran ocasionalment en els dies que s'anunciaran oportunament.

També s'ha començat a preparar ja la Festa de Santa Creu d'Olorda, que enguany tindrà lloc el dissabte 16 de setembre, per tal de donar-li en aquesta ocasió un relleu especial.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «Us convido a no crear murs sinó ponts, a vèncer el mal amb el bé, l'ofensa amb el perdó, a viure en pau amb tothom» (18 de març de 2017).

@Pontifex: «És urgent sembrar el bé: cultivar la justícia, fer créixer la concòrdia, ajudar la integració, sense cansar-se mai» (21 de març de 2017).

@Pontifex: «Fins i tot si som homes de poca fe, el Senyor ens salva. Tinguem sempre esperança en el Senyor!» (22 de març de 2017).

@Pontifex: «Que la certesa de la fe sigui el motor de la nostra vida» (23 de març de 2017).

Visita Pastoral als arxiprestats

Garraf. La segona quinzena del mes de març ha estat el torn d'aquest arxiprestat, el primer de la Vicaria del Penedès-Anoia-Garraf. A més de les trobades personals del bisbe Agustí amb cadascun dels preveres, tots plegats es van reunir amb ell divendres 24 de març, a Vilanova i la Geltrú.

Per altra part, dijous 30 al vespre, a Sitges, va tenir lloc la reunió amb el Consell Pastoral Arxiprestal, ampliat amb altres agents de Càritas, catequesi i acollidors de promesos. Un cop acabada, es va realitzar una pregària de cloenda a la capella del Santíssim de la parròquia de Sant Bartomeu i Santa Tecla, per donar gràcies i pregar pels fruits d'aquesta Visita Pastoral.

Sant Boi de Llobregat. El mes d'abril és el moment per a aquest altre arxiprestat, amb dos municipis i vuit parròquies. El calendari de reunions previst és el següent:

- Divendres 21, a la Llar Sant Josep, amb els preveres.
- Dissabte 22, a la parròquia de Maria Auxiliadora, amb catequistes de tots els àmbits pastorals.
- Dimarts 25, a la parròquia de Sant Baldiri, amb el Consell Pastoral Arxiprestal.
- Dissabte 29, al Pavelló 1 del complex de Sant Joan de Déu, cloenda amb els Consells Pastorals de les parròquies.

Acompanyar els joves

Aquest és el títol, abreujat, del Symposium realitzat a Barcelona, del 28 al 31 de març, convocat pel Consell de les Conferències Episcopals d'Europa (CCEE). 275 participants, entre els quals 28 bisbes i 4 cardenals, han reflexionat sobre com *acompanyar els joves a respondre lliurement a la crida de Crist*, des dels àmbits pastorals de joventut, vocacions, catequesi, ensenyament i universitat. De la Diòcesi de St. Feliu de Ll. hi han participat els delegats de Joventut, Mn. Carles Muñoz, i Pastoral Vocacional, Mn. Joan Pere Pulido, que ens transmeten les seves impressions.

Quina és la «fotografia» dels joves europeus?

Carles: És una fotografia molt i molt gran... La crida de Déu és per a tothom, sense excloure a ningú, i tothom és capaç de Déu. Hem de ser capaços de sorprendre'ns per uns joves que cerquen sentit a la pròpia vida. I aquest és el repte de l'Església, fer-nos presents amb l'Evangelí i la vida de Jesucrist en els llocs on són els joves.

Joan Pere: La meua experiència actual es concreta entre els seminaristes. Són joves d'avui que viuen en continus contrastos entre la vida cristiana i la societat i amb el repte de discernir contínuament el que s'ha de dir i fer davant de cada persona i esdeveniment.

Quins són els reptes avui dia en la tasca de l'acompanyament?

C: El primer i principal repte és incloure l'acompanyament en la pastoral ordinària. Hem de viure l'acompanyament com una «mediació» entre Déu i el jove.

JP: Cal redescobrir el sentit d'acompanyar i deixar-se acompanyar. És tota una experiència redescobrir contínuament en el diàleg que Déu escolta i parla amb atenció i claredat.

Quin és el perfil adequat de l'acompanyant?

JP: La referència més significativa la trobem en

l'Evangelí dels deixebles d'Emmaús (Lc 24,13-35). Un cristià, una cristiana expert en humanitat; que sap escoltar i ajuda a escoltar en la vida quotidiana la Paraula de Déu; que regala el seu temps amb vida i paraules de vida; que, amb la seva vida coherent, és testimoni que Déu camina al costat nostre, responent a la necessitat de cada persona.

C: L'acompanyant ha de ser acompanyat. Ha de creure sincerament en un Déu-Amor; amb actitud de recerca; capaç de regalar preguntes de vida i ajudar a descobrir respostes; que ofereix i convida a comunitats on es fa experiència de Déu.

Com valoreu l'etapa d'aquest Symposium en el camí vers el Sínode dels bisbes sobre els joves convocat pel papa Francesc per al 2018?

C: Ha estat un bon inici, i un disposar-me a viure aquest moment de l'Esperit i de l'Església. També provoca en mi alegria i responsabilitat, saber que tot això ho fem pels joves i no per nosaltres.

JP: El Symposium ha estat una clara experiència de catolicitat: les respostes les hem de trobar com a Església, demanant als bisbes que també ells facin vivència d'acompanyar i deixar-se acompanyar, encertant en la forma de presentar avui, en la nostra societat, el missatge salvador de la Paraula de Déu.

Quin efecte pot tenir el Symposium per al jovent cristià de la Diòcesi de Sant Feliu de Llobregat?

C: Desitjo que ens uneixi, més i millor, a Jesucrist i a les persones de les nostres ciutats i pobles. Que ens faci valorar el ser cristians, i viure la vida des de la llibertat, responent a les crides que Déu ens fa. També espero que ajudi a visualitzar l'opció preferencial pels pobres i pels joves de la nostra diòcesi.

JP: El de redescobrir la dinàmica d'una «cultura dialogal» en tots els àmbits de la seva vida i, concretament, la importància de l'acompanyament per a respondre amb llibertat a la crida de Déu.

AGENDA

- ▶ **21è Festival de Música clàssica i tradicional.** Organitzat pels Amics de la Música de Santa Magdalena i patrocinat per la parròquia de Santa Magdalena, l'Ajuntament d'Esplugues de Llobregat i Laboratoris Salvat. 21 abril, a les 21 h: Cantates del segle XVIII, amb obres de George F. Haendel, Antonio Vivaldi i Antonio Caldara. 28 abril, a les 21 h: Gala operística.
- ▶ **Hospitalitat de Lourdes.** 23 d'abril, VII torneig benèfic de futbol. A l'escola de la Salle Bonanova, Barcelona. Al matí es farà lligueta i a partir de migdia les eliminatòries. Per a més informació i inscripcions: tornejolourdes@hotmail.com.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

17. □ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [Fets 2,14.22-32 / Sl 15 / Mt 28, 8-15]. Sants Elies, Pau i Isidor, monjos i mrs. a Còrdova; sant Anicet, papa (siríac 155-166) i mr.

18. □ Dimarts [Fets 2,36-41 / Sl 32 / Jo 20,11-18]. Sant Eleuteri, bisbe, i la seva mare Antia, màrtirs; beat Andreu Hibernon, religiós franciscà, d'Alcantarilla; beata Maria de l'Encarnació, religiosa carmelitana.

19. □ Dimecres [Fets 3,1-10 / Sl 104 / Lc 24,13-35]. Sant Lleó IX, papa (alsacià, 1049-1054); sant Vicenç de Cotlliure, mr.

20. □ Dijous [Fets 3,11-26 / Sl 8 / Lc 24,35-48]. Sant Sulpici, mr.; santa Agnès de Montepulciano, vg. dominicana; santa Oda, vg.

21. □ Divendres [Fets 4,1-12 / Sl 117 / Jo 21,1-14]. Sant Anselm (1033-1109), abat de Bec, bisbe de Canterbury i doctor de l'Església,

nat a Aosta; sant Silví, mr.; sant Conrad de Parzham, rel. caputxí.

22. □ Dissabte [Fets 4,13-21 / Sl 117 / Mc 16,9-15]. Sant Caius o Gai (de Dalmàcia) i sant Soter, papes i mrs.; sant Agapit I, papa.

23. □ Diumenge vinent, II de Pasqua o de la Divina Misericòrdia (lit. hores: 2a setm.) [Fets 2,42-47 / Sl 117 / 1Pe 1,3-9 / Jo 20,19-31]. Sant Gerard o Grau, bisbe; sant Adalbert (956-997), bisbe de Praga i mr.

Diuenge de Pasqua de la Resurrecció del Senyor

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 10,34a.37-43)

En aquells dies, Pere prengué la paraula i digué: «Ja sabeu què ha passat darrerament per tot el país dels jueus, començant per la Galilea, després que Joan havia predicat a la gent que es fessin batejar. Parlo de Jesús de Natzaret. Ja sabeu com Déu el consagrà unguint-lo amb l'Esperit Sant i amb poder, com passà pertot arreu fent el bé i donant la salut a tots els qui estaven sota la dominació del diable, perquè Déu era amb ell. Nosaltres som testimonis de tot el que va fer en el país dels jueus i a Jerusalem. Després el mataren penjant-lo en un patíbul. Ara bé: Déu el ressuscità el tercer dia, i concedí que s'aparegués, no a tot el poble, sinó a uns testimonis que, des d'abans, Déu havia escollit, és a dir, a nosaltres, que hem menjat i hem begut amb ell després que ell hagué ressuscitat d'entre els morts. Ell ens ordenà que prediquéssim al poble assegurant que ell és el qui Déu ha destinat a ser jutge de vius i de morts. Tots els profetes donen testimoni a favor seu anunciant que tothom qui creu en ell rep el perdó dels pecats gràcies al seu nom.»

▶ Salm responsorial (117)

R. *Avui és el dia en què ha obrat el Senyor, alegrem-nos i celebrem-lo.*

Enaltiu el Senyor: Que n'és de bo, / perdura eternament el seu amor. / Que respongui la casa d'Israel: / perdura eternament el seu amor. R.

La dreta del Senyor fa proeses, / la dreta del Senyor em glorifica. / No moriré, viuré encara, / per contar les proeses del Senyor. R.

La pedra que rebutjaven els constructors / ara corona l'edifici. / És el Senyor qui ho ha fet, / i els nostres ulls se'n meravellen. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colosses (Col 3,1-4)

Germans, ja que heu ressuscitat juntament amb el Crist, cerqueu allò que és de dalt, on hi ha el Crist, assegut a la dreta de Déu; estimeu allò que és de dalt, no allò que és de la terra. Vosaltres vau morir, i la vostra vida està amagada en Déu juntament amb el Crist. Quan es manifestarà el Crist, que és la vostra vida, també vosaltres apareixereu amb ell plens de glòria.

▶ Lectura de l'evangelí segons sant Joan (Jn 20,1-9)

El diuenge Maria Magdalena se n'anà al sepulcre de matí, quan encara era fosc, i veié que la pedra havia estat tret de l'entrada del sepulcre. Ella se'n va corrents a trobar Simó Pere i l'altre deixeble, aquell que Jesús estimava tant, i els diu: «S'han endut el Senyor fora del sepulcre i no sabem on l'han posat». Llavors, Pere, amb l'altre deixeble, sortí cap al sepulcre. Corrien tots dos junts, però l'altre deixeble s'avançà i arribà primer al sepulcre, s'ajupí per mirar dintre i veié aplanat el llençol d'amortallar, però no hi entrà. Darrera d'ell arribà Simó Pere, entrà al sepulcre i veié aplanat el llençol d'amortallar, però el mocador que li havien posat al cap no estava aplanat com el llençol, sinó lligat encara al mateix lloc. Llavors entrà també l'altre deixeble que havia arribat primer al sepulcre, ho veié i cregué. Fins aquell moment encara no havien entès que, segons les Escripures, Jesús havia de ressuscitar d'entre els morts.

▶ Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles (Hch 10,34a.37-43)

En aquellos días, Pedro tomó la palabra i dijo: «Vosotros conocéis lo que sucedió en toda Judea, comenzando por Galilea, después del bautismo que predicó Juan.

»Me refiero a Jesús de Nazaret, ungido por Dios con la fuerza del Espíritu Santo, que pasó haciendo el bien y curando a todos los oprimidos por el diablo, porque Dios estaba con él. Nosotros somos testigos de todo lo que hizo en la tierra de los judíos y en Jerusalén. A este lo mataron, colgándolo de un madero. Pero Dios lo resucitó al tercer día y le concedió la gracia de manifestarse, no a todo el pueblo, sino a los testigos designados por Dios: a nosotros, que hemos comido y bebido con él después de su resurrección de entre los muertos. Nos encargó predicar al pueblo, dando solemne testimonio de que Dios lo ha constituido juez de vivos y muertos.

»De él dan testimonio todos los profetas: que todos los que creen en él reciben, por su nombre, el perdón de los pecados.»

▶ Salmo responsorial (117)

R. *Este es el día que hizo el Señor: Sea nuestra alegría y nuestro gozo.*

Dad gracias al Señor porque es bueno, / porque es eterna su misericordia. / Diga la casa de Israel: / eterna es su misericordia. R.

«La diestra del Señor es poderosa, / la diestra del Señor es excelsa». / No he de morir, viviré / para contar las hazañas del Señor. R.

La piedra que desecharon los arquitectos / es ahora la piedra angular. / Es el Señor quien lo ha hecho, / ha sido un milagro patente. R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Colosenses (Col 3,1-4)

Hermanos: Si habéis resucitado con Cristo, buscad los bienes de allá arriba, donde Cristo está sentado a la derecha de Dios; aspirad a los bienes de arriba, no a los de la tierra. Porque habéis muerto; y vuestra vida está con Cristo escondida en Dios. Cuando aparezca Cristo, vida vuestra, entonces también vosotros apareceréis gloriosos, juntamente con él.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 20,1-9)

El primer día de la semana, María la Magdalena fue al sepulcro al amanecer, cuando aún estaba oscuro, y vio la losa quitada del sepulcro. Echó a correr y fue donde estaban Simón Pedro y el otro discípulo, a quien Jesús amaba, y les dijo: «Se han llevado del sepulcro al Señor y no sabemos dónde lo han puesto». Salieron Pedro y el otro discípulo camino del sepulcro. Los dos corrían juntos, pero el otro discípulo corría más que Pedro; se adelantó y llegó primero al sepulcro; e, inclinándose, vio los lienzos tendidos; pero no entró. Llegó también Simón Pedro detrás de él y entró en el sepulcro: vio los lienzos tendidos y el sudario con que le habían cubierto la cabeza, no con los lienzos, sino enrollado en un sitio aparte. Entonces entró también el otro discípulo, el que había llegado primero al sepulcro; vio y creyó. Pues hasta entonces no habían entendido la Escritura: que él había de resucitar de entre los muertos.

COMENTARI

Cal anar a Galilea per veure el Ressuscitat

Quina Història de Salvació més plena la proclamada a la Vella Pasqua!

La Creació amb el judici positiu de Déu que *ho veié bo*, amb l'èsser humà *bo de debò*; Abraham, l'home de fe provada; l'Èxode, penyora de Salvació; Déu garantint amor a *l'esposa de la joventut*; la crida a *cercar Déu ara que es deixa trobar*; la felicitat dels qui *coneixem com hem d'agradar a Déu*; la promesa del Senyor de *donar-nos un cor nou i posar un esperit nou dins nostre* en el Baptisme: *els batejats cap dins de Crist, hem estat submergits en la seva mort*.

Però el cim de tot és que *el Crucificat ha ressuscitat!* Perquè *si Crist no hagués ressuscitat, la nostra predicació seria buida i buida la nostra fe* (1Co 15,14).

Exigència: *Ja que heu ressuscitat amb Crist, cerqueu allò que és de dalt*.

La base cristiana és la solidaritat amb Crist mort i ressuscitat, amb dinamisme vital i espiritual que s'expressa en clau d'espai (*de dalt - de la terra*) i de temps (*en altre temps - ara*) per compartir així ja ara l'estil de Crist.

L'evangelí presenta *Maria Magdalena*, apòstol dels apòstols, i *l'altra Maria* com primeres testimonis del Ressuscitat: les primeres en *adorar-lo* i en *anar a dir als deixebles que vagin a Galilea per veure el Ressuscitat*.

Cal *anar a Galilea* on Jesús ensenyà amb paraules de vida eterna, i viure segons els seus camins, per poder trobar-nos amb Ell actuant en la seva Església.

Sense oblidar que és Ell qui, present la iniciativa, surt a trobar els qui —com els d'Emaús— perden l'esperança.

Al-leluia, seguidors del Ressuscitat!

Al-leluia, joiosa multitud immensa que sou testimonis de l'amor vencedor!

Mn. José Luis Arín